

“התרשמותה של העו”ס היא, כי המשיבה לא מצליחה להפריד בין הסכסוך הזוגי לטובת הילדים, לא סומכת על המבקש ומעבירה ביקורת על התנהלותו גם מול הילדים ומתקשה לעודד את הקשר עימו”

כב' השופט

משה בראון

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 מרץ 2026

תלה"מ 24-09-69671 מ. נ' ד.

בפני	כב' השופט משה בראון
התובעת-המשיבה:	מ.מ.
הנתבע-המבקש:	ל.ד.
נגד	

החלטה

1. עניינה של החלטה זו – בקשת הנתבע לחייב את התובעת בהוצאות משפט.
2. הבקשה נצפתה ע"י התובעת וההחלטה לפיה עליה להגיב לבקשה נצפתה ע"י בא-כוחה. אעפ"כ לא הוגשה תגובה לבקשה.
3. בפסק הדין נדחתה תביעת התובעת, בה היא ביקשה "להורות על ביטול המשמורת המשותפת, הרחבת זמני שהות התובעת עם הקטינים ולהכיר בתובעת כהורה משמורן בלעדי וכבעלת זמני שהות הבלעדית ואחריות הורית הבלעדית."
4. תחת זאת נקבעה, תוך קבלת המלצת העו"ס לסדרי דין, אחריות הורית משותפת וזמני שהות שוויוניים בין ההורים.
5. סעיף 153 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 מורה כדלקמן:

(א) סכום שכר טרחת עורך דין שיפסוק בית המשפט לטובת בעל הדין שזכה בהליך, בכפוף לאמור בתקנת משנה (ג), לא יפחת מן התעריף שנקבע לעניין שכר טרחת עורך דין בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000, זולת אם הורה בית המשפט, מטעמים מיוחדים, על תשלום סכום נמוך יותר מהסכום האמור.

(ב) בית המשפט יכול לשכר טרחת עורך הדין, סכום השווה למס ערך מוסף מקום שבו הזוכה שילם או מחויב לשלם מס ערך מוסף לעורך דינו, זולת אם סבר כי הזוכה רשאי לנכות את מס התשומות בשכר טרחת עורך דינו, ובלבד שלא יפסוק סכום כאמור כרכיב נפרד.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 מרץ 2026

תלה"מ 24-09-69671 מ. נ' ד.

(ג) בקביעת שיעור ההוצאות יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשווי הסעד שנפסק וביחס שבינו לבין הסכום שנתבע, בדרך שבה ניהלו בעלי הדין את הדיון, במורכבות ההליך, בהשקעת המשאבים בהכנתו ובניהולו ובסכום ההוצאות שהתבקש.

(ד) בהחלטה יפרט בית המשפט את השיקולים שהנחו אותו בקביעת שיעור ההוצאות.

6. המבקש טוען, כי בתביעתה ביקשה המשיבה לשנות מן היסוד את ההסדרים ההוריים בין הצדדים, תוך שהיא טוענת סדרת טענות חמורות כנגדו. לדבריו, בין היתר טענה המשיבה שהוא אב אלים, לא כשיר, וחסר מסוגלות הורית, מזניח את ילדיו ומפר את הסדרי השהות. טענות אלה חייבו אותו, לטענתו, להתגונן בהליך משפטי ממושך, מורכב ויקר.
7. לטענת המבקש, המשיבה לא הסתפקה בטענות שבכתב התביעה, והגישה נגדו תלונה למשטרה, הכוינה את הבת נ. מה לומר לגורמים שונים וקיללה אותו בפני הילדים. כל זאת תוך פגיעה קשה בו ובקשר שלו עם ילדיו. כתוצאה מהתנהגות זו נגרם נזק חמור ליחסים בינו לבין ילדיו, ובמיוחד בינו לבין הבת נ. עד כי כיום היא מסרבת לדבר איתו או לקיים איתו קשר – מצב שלא היה קיים לפני ההליך המשפטי.
8. לטענת המבקש, כל הטענות נבדקו ע"י גורמי המקצוע ונמצאו כחסרות בסיס ושקריות. גורמי המקצוע קבעו באופן ברור, כי המבקש הינו אבא טוב, אוהב, דואג ומעורב בחיי ילדיו ולא קיימת כל אלימות או סכנה מצידו.
9. למרות האמור, המשיבה סירבה לקבל את עמדת גורמי המקצוע, המשיכה להטיל במבקש דופי ואף פנתה בבקשה למנות לילדים אפוטרופוס לדין, בקשה שנדחתה.
10. המבקש טוען כי נגרם לו נזק חמור, הן במישור האישי וההורי והן במישור הכלכלי. הוא נאלץ להתגונן מפני הליך משפטי מיותר ומכפיש, שנכפה עליו ע"י המשיבה.
11. המבקש צירף הסכם שכר טרחה בו הוא התחייב לשלם לבאת-כוחו שכ"ט בסך כולל של 30,000 ₪ וכן צירף אסמכתאות לתשלום כולל של 25,000 ₪ לעורכת הדין שייצגה אותו בהליך, עד סמוך לסימום. בנוסף הוא מבקש לחייב את המשיבה באגרה בסך 273 ₪ אותה הוא שילם.
12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, סבורני כי יש לחייב את המשיבה בהוצאות ושכ"ט טרחת עו"ד בסך כולל של 20,273 ₪. להלן הנימוקים להחלטה זו –
13. בכתב התביעה ובמשך מרבית חיי התיק אכן העלתה המשיבה טענות קשות כלפי המבקש, ומהתסקירים שהוגשו עולה, כי יחסי המבקש עם בתו נ. נפגעו קשות. בתסקיר מ-29.4.2025 צויין, כי המשיבה מערבת את הילדים וחושפת אותם לסכסוך, מבקשת מהילדים להסתיר מהאב איפה הם גרים, וכי הילדים שיתפו שהיא מקללת את האב בפניהם. התרשמותה של

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 מרץ 2026

תלה"מ 24-09-69671 מ. נ' ד.

- העו"ס היא, כי המשיבה לא מצליחה להפריד בין הסכסוך הזוגי לטובת הילדים, לא סומכת על המבקש ומעבירה ביקורת על התנהלותו גם מול הילדים ומתקשה לעודד את הקשר שלו עימם.
14. ככלל, ומהתסקירים שהוגשו לתיק עולה, כי יש ממש בטענות המבקש שלעיל, וכי ככלל, הטענות שטענה נגדו המשיבה היו חסרות בסיס.
15. המבקש אכן נדרש להשקיע מאמצים ומשאבים מרובים כדי להתמודד עם הטענות שהועלו נגדו. במבחן התוצאה התביעה נדחתה ומשכך הוא זכאי לשיפוי בגין ההוצאות שהוציא כדי להתמודד עם התביעה שהוגשה נגדו.
16. לעניין השיקולים שיש לשקול בפסיקת ההוצאות ר' רעא 2507/24 אמירן לבון נ' ד"ר שולמית שרון [14.4.2024, כב' השופטת כנפי שטייניץ]:
- "פסיקת הוצאות נועדה לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך, וזאת בהתחשב, בין היתר, בתוצאות ההליך, במורכבותו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין – כך על פי הקבוע [בתקנות 151\(א\)](#) ו-[153\(ג\)](#) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות). ההוצאות נדרשות להיות סבירות והוגנות, ועל שיעורן לבטא איזון ראוי בין הבטחת זכות הגישה לערכאות ובין הגנה על זכות הקניין של הפרט, תוך שמירה על שוויון בין בעלי הדין (תקנות 152 ו-[151\(ב\)](#) לתקנות). בשונה מן ההסדר שנקבע בתקנות סדר הדין האזרחי הישנות, בתקנות החדשות ברירת המחדל היא חיוב בהוצאות, כאשר נדרשים טעמים מיוחדים על מנת שלא לעשות כן (תקנה 152 לתקנות, וראו: רע"א 7650/20 Magic Software Enterprises Ltd נ' פאיירפלאי בע"מ, פסקה 14 [פורסם בנבו] (28.12.2020))."
17. בעניין דנן הוציא המבקש סך של 25,273 ₪ לצורך התגוננות מול התביעה. בהתנהלות המשיבה, לצד החובה יש לזקוף את הטענות הקשות שהיא העלתה בכתב התביעה ובהליך עצמו. לצד הזכות מצאתי להתחשב בכך שהיא השלימה עם מרבית ההמלצות שבתסקיר השני שהוגש, וכך ניתן היה לתת פסק דין ללא קיום דיוני הוכחות, כך שנחסך זמן שיפוטי ועלויות נוספות לצדדים.
18. באיזון השיקולים שלעיל הופחת במידת מה סכום ההוצאות בהן תחוייב המשיבה מסך ההוצאות שהוציא המבקש, והיא תשלם לו, כאמור, סך של 20,273 ₪ כהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
19. הסכום ישולם בתוך 30 יום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.

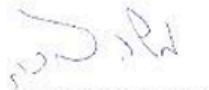

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

15 מרץ 2026

תלה"מ 24-09-69671 מ. נ' ד.

ניתנה היום, כ"ו אדר תשפ"ו, 15 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

משה בראון, שופט

הענתק החלטה

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

